

[P. Munch.]

Indtryk, at lige saa lidt som Generalernes Forslag har nogen Betingelse for at komme gennem dette Ting, lige saa lidt har den højtærede Regerings Forslag Udsigt dertil. De Konservative kan ikke slutte sig til Forslaget, Socialdemokratiet erklærede i Gaar, at der var ingen som helst Mulighed for dets Tilslutning, og ganske den samme Erklæring kan jeg for det radikale Venstres Vedkommende afgive.

Jeg tror da, vi maa føre denne Diskussion under den Forudsætning, at hvis vi skal vente os Resultater, maa man regne med andre Forslag end dem, der her foreligger fra den højtærede Minister og fra den øverste militære Ledelse. Og dér kan jeg ikke nægte, at jeg har nogen Interesse ogsaa for det Forslag, som omtales saa meget, og hvortil Admiral Rechnitzers Navn knyttes. Navnlig vil jeg gerne understrege, at jeg tror ikke, ærede Medlemmer skal tvivle om, at ude i Befolkningen er det af de i Øjeblikket drøftede militære Forslag uden al Sammenligning det, som man interesserer sig mest for.

Naar man gør det, ligger det deri, at man har en Følelse af, at dette Forslag maaske kan have visse Muligheder for at give Stødet til en Forhandling om Militærspørgsmaalet mellem den højtærede Regering og dens Parti og de Partier, der staar til venstre i denne Sag. Jeg siger *maaske*, thi jeg kender ikke Forslagets Indhold og ved derfor ikke, i hvilken Grad Forslaget er egnet dertil. Og jeg maa ogsaa sige maaske, fordi jeg ikke har nogen som helst Viden om, i hvilket Omfang dette Forslag kan antages at faa Tilslutning indenfor Partiet Venstre, om det overhovedet har Tilslutning blandt Partiet Venstres Rigsdagsmænd. At det har Tilslutning fra Venstre, kan jo ikke bestrides, da dets Udarbejder er en fremtrædende Repræsentant for dette Parti og et af de uden al Sammenligning kyndigste Medlemmer af Partiet paa dette Omraade.

Med Hensyn til selve dette Forslag tror jeg, der er Grund til at tale rent ud om, hvad der foreløbig foreligger for Offentligheden, og paa Grundlag deraf spørge, hvilken Karakter det har under Forudsætning af, at disse Meddelelser er rigtige.

Den mest oplysende Meddelelse, jeg

har set med Hensyn til Forslagets almindelige Karakter, har staaet i „Fyns Venstreblad“, den mest indgaaende Oplysning med Hensyn til Forslagets Udgifter til de forskellige Dele af Militærvæsenet har jeg truffet i „Nationaltidende“. Forudsat at disse to Grupper af Meddelelser — jeg ved ikke, om de er rigtige — nogenlunde angiver Karakteren af Forslaget, saa skulde man efter Meddelelsen i „Fyns Venstreblad“ her have et Forslag, om hvilket dette gælder, at det tager Sigte paa Bevogtningsopgaver, ikke paa Kampopgaver. Hvis dette er rigtigt, kan det ikke nægtes, at det i høj Grad forøger Forslagets Interesse, i hvert Fald, hvis dette gælder baade Hæren, Flaaden og Luftflaaden.

Imidlertid er dertil knyttet Oplysninger, hvorefter der skulde være beregnet 17 Mill. Kr. til Flaaden, 9 Mill. Kr. til Luftflaaden og 7 Mill. Kr. til Hæren. Hvis disse Tal er rigtige, forekommer det mig, at for Hærens Vedkommende er det Beløb, der er Tale om, af en rimelig Karakter, svarende til den Opgave, man tænker sig at løse, medens jeg ikke kan se rettere end, at baade for Flaadens og for Luftflaadens Vedkommende er Udgifterne, hvis man har Bevogtningsopgaver for Øje, ganske uforholdsmæssigt højt beregnet.

Hvis Forslaget for Hærens Vedkommende har en saadan Karakter, som jeg her har nævnt, vil dette imidlertid ogsaa betyde, at man i aarlig Udskrivning kun vil have Brug for omkring en Tyvendedel af den Styrke, der findes af vaabendygtigt Mandskab, og det vil da med andre Ord sige, at enhver rimelig Grund til at opretholde den tvungne Værnepligt vilde bortfalde.

Hvis Forslaget er af en saadan Karakter, saa tror jeg, det vil have sin Interesse under den kommende Diskussion og i og for sig vil kunne danne Udgangspunktet for en Forhandling. Hvis vi virkelig kommer i Lag med en saadan Forhandling, en Realitetsdrøftelse, som dette vilde være i Modsætning til de Grupper af Drøftelser, vi saa hyppigt har ført, føler jeg mig ikke i Tvivl om, at saa vilde man ogsaa meget hurtigt naa dertil, at man maatte erkende, at Flaaden og Luftflaaden i Forslaget havde faaet en ganske uforholdsmæssig Størrelse, og at man da kunde komme til